

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยของงานวิจัยเรื่อง กลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูง ปานกลาง และต่ำ กลุ่มละ 10 คน ตามวัตถุประสงค์การวิจัย คือ

1. ศึกษากลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุทอง สุพรรณบุรี ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของกลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุทอง สุพรรณบุรี ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสาร และชนิดย่อยของแต่ละกลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ
2. การเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารแต่ละชนิดที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ

**ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสาร และกลวิธีย่อยของกลวิธีการสื่อสาร
ที่ใช้ในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ
สูง ปานกลาง และต่ำ**

ตารางที่ 1 ความถี่และร้อยละของกลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มี
ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง สูง

กลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ			รวม (ร้อยละ)
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์	6 (16.67/ 0.83)	10 (27.78/ 1.80)	20 (55.56/ 5.25)	36 (100/ 2.16)
กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป	331 (51.88/ 45.66)	188 (29.47/ 33.75)	119 (18.65/ 31.23)	638 (100/ 38.36)
กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ	174 (38.70/ 24.00)	158 (35.10/ 28.37)	118 (26.20/ 30.97)	450 (100/ 27.06)
กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง	164 (37.27/ 22.62)	158 (35.91/ 28.37)	118 (26.82/ 30.97)	440 (100/ 26.46)
กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง	8 (53.30/ 1.10)	7 (46.70/ 1.26)	0 (0/ 0)	15 (100/ 0.90)
กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือ การปนภาษา	42 (50/ 5.79)	36 (42.9/ 6.46)	6 (7.1/ 1.57)	84 (100/ 5.05)
โดยรวม	725 (43.60/ 100)	557 (33.50/ 100)	381 (22.90/ 100)	1663 (100/ 100)

ตัวเลขในวงเล็บ ตัวแรก คือ ร้อยละทางแถว/ ตัวเลขตัวหลัง คือ ร้อยละทางสดมภ์

จากตารางที่ 1 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้
กลวิธีการสื่อสารทุกชนิดแตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสาร
ที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์ โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธี
การสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมาคือนักเรียนที่มี
ความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.78 และ นักเรียนที่มีความสามารถ

ตารางที่ 2 ความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านภาษาศาสตร์ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้าน ภาษาศาสตร์	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ			รวม (ร้อยละ)
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
การใช้กระบวนการวิเคราะห์	0	0	1	1
องค์ประกอบของภาษา	(0/0)	(0/0)	(100/5.00)	(100/2.8)
การใช้คำบอกหมวดหมู่	2	0	0	2
	(100/33.30)	(0/0)	(0/0)	(100/5.60)
การใช้คำเหมือน	2	4	9	15
	(13.33/33.30)	(26.66/40.00)	(60.00/45.00)	(100/41.70)
การใช้คำตรงข้าม	2	1	6	9
	(22.22/33.30)	(11.11/10.00)	(66.66/30.00)	(100/25.00)
การใช้คำคล้ายความหมายใน พจนานุกรม	0	5	4	9
	(0/0)	(55.55/50.00)	(44.44/20.00)	(100/25.00)
โดยรวม	6	10	20	36
	(16.66/100)	(27.77/100)	(55.55/100)	(100/100)

ตัวเลขในวงเล็บ ตัวแรก คือ ร้อยละทางแถว/ ตัวเลขตัวหลัง คือ ร้อยละทางสดมภ์

จากตารางที่ 2 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูงใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์แตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การใช้กระบวนการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบของภาษา โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้การใช้กระบวนการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบของภาษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ทั้งนี้ไม่พบการใช้กระบวนการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบของภาษาของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ และปานกลาง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การใช้คำบอกหมวดหมู่ โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ใช้การใช้คำบอกหมวดหมู่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ทั้งนี้ไม่พบการใช้คำบอกหมวดหมู่ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การใช้คำเหมือน โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้การใช้คำเหมือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 26.66 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ใช้คำเหมือนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.33

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การใช้คำตรงข้าม โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้การใช้คำตรงข้ามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.66 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ คิดเป็นร้อยละ 22.22 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง ใช้การใช้คำตรงข้ามน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.11

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การใช้คำคล้าย ความหมายในพจนานุกรม โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง ใช้การใช้คำคล้ายความหมายในพจนานุกรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.55 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง คิดเป็นร้อยละ 44.44 และไม่พบการใช้คำคล้ายความหมายในพจนานุกรมของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

ตารางที่ 3 ความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านความรู้ทั่วไปของ
นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านความรู้ ทั่วไป	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ			รวม (ร้อยละ)
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
การยกตัวอย่าง	17 (54.83/ 5.10)	11 (35.18/ 5.90)	3 (9.67/ 2.50)	31 (100/ 4.90)
การใช้ความรู้ทางวัฒนธรรม	4 (100/ 1.20)	0 (0/ 0)	0 (0/ 0)	4 (100/ 0.60)
การเปรียบเทียบ	30 (50.00/ 9.10)	23 (38.33/ 12.20)	7 (11.67/ 5.90)	60 (100/ 9.40)
การเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่	257 (52.99/ 77.60)	122 (25.15/ 64.90)	106 (21.86/ 89.10)	485 (100/ 76.00)
การสร้างคำใหม่	5 (20.83/ 1.50)	16 (66.67/ 8.50)	3 (12.50/ 2.50)	24 (100/ 3.80)
การขอคำอธิบาย	18 (52.94/ 5.40)	16 (47.06/ 8.50)	0 (0/ 0)	34 (100/ 5.30)
โดยรวม	331 (51.88/ 100)	188 (29.47/ 100)	119 (18.65/ 100)	638 (100/ 100)

ตัวเลขในวงเล็บ ตัวแรก คือ ร้อยละทางแถว/ ตัวเลขตัวหลัง คือ ร้อยละทางสดมภ์

จากตารางที่ 3 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูงใช้
กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไปแตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การยกตัวอย่าง
โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การยกตัวอย่างมากที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 54.83 รองลงมาคือ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ
35.18 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การยกตัวอย่างน้อยที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 9.63

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้ความรู้ทาง
วัฒนธรรม โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้ความรู้ทางวัฒนธรรม
มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ทั้งนี้ไม่พบการใช้ความรู้ทางวัฒนธรรมของนักเรียนที่มีความสามารถ
ทางภาษาอังกฤษปานกลาง และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การเปรียบเทียบ
โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การเปรียบเทียบมากที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 50.00 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ
38.33 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การเปรียบเทียบน้อยที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 11.67

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การเรียงลำดับคำ
แบบภาษาแม่ โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การเรียงลำดับแบบ
ภาษาแม่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.99 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ
ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 25.15 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การ
เรียงลำดับคำแบบภาษาแม่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.86

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลางและ สูง ใช้การสร้างคำใหม่
โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การสร้างคำใหม่มากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ คิดเป็นร้อยละ
20.83 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การสร้างคำใหม่น้อยที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 12.50

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การขอคำอธิบาย
โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การขอคำอธิบายมากที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 52.94 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ
47.06 ทั้งนี้ไม่พบการใช้การขอคำอธิบายของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

ตารางที่ 4 ความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำแตกต่างกันของนักเรียน
ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ			รวม (ร้อยละ)
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
การสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ	174 (38.7)	158 (35.1)	118 (26.2)	450 (100)

ตัวเลขในวงเล็บ ตัวแรก คือ ร้อยละทางแถว/ตัวเลขตัวหลัง คือ ร้อยละทางสดมภ์

จากตารางที่ 4 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำแตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.70 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.10 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.20

ตารางที่ 5 ความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทางของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ			รวม (ร้อยละ)
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
การใช้ท่าทางแทนคำพูด	29 (50.88/ 17.70)	21 (36.84/ 13.30)	7 (12.28/ 5.90)	57 (100/ 13.00)
การใช้ท่าทางประกอบคำพูด	50 (34.01/ 30.50)	68 (46.26/ 43.00)	29 (19.73/ 24.60)	147 (100/ 33.40)
การเริ่มด้วยเสียง (เช่น er...,um...)	85 (36.02/ 51.80)	69 (29.24/ 43.70)	82 (34.75/ 69.50)	236 (100/ 53.60)
	164	158	118	440
โดยรวม	(37.27/ 100)	(35.91/ 100)	(26.83/ 100)	(100/ 100)

ตัวเลขในวงเล็บ ตัวแรก คือ ร้อยละทางแถว/ ตัวเลขตัวหลัง คือ ร้อยละทางสดมภ์

จากตารางที่ 5 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูงใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทางแตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้ท่าทางแทนคำพูด โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้ท่าทางแทนคำพูดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.88 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.84 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้ท่าทางแทนคำพูดน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.28

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้ท่าทางประกอบคำพูด โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้ท่าทางประกอบคำพูดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.26 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ คิดเป็นร้อยละ 34.01 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้ท่าทางประกอบคำพูดน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.73

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การเริ่มด้วยเสียง โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การเริ่มด้วยเสียงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.02 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง คิดเป็นร้อยละ 34.75 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การเริ่มด้วยเสียงน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.24

ตารางที่ 6 ความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลักเดียวของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสารแบบหลักเดียว	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ			รวม (ร้อยละ)
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
กลวิธีการสื่อสารแบบหลักเดียว	8	7	0	15
	(53.3)	(46.7)	(0)	100.0

ตัวเลขในวงเล็บ ตัวแรก คือ ร้อยละทางแถว/ ตัวเลขตัวหลัง คือ ร้อยละทางสดมภ์

จากตารางที่ 6 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลักเดียวแตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลักเดียว โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลักเดียวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.30 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.70 ทั้งนี้ไม่พบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลักเดียวของ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษาของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ			รวม (ร้อยละ)
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา	42 (50.0)	36 (42.9)	6 (7.1)	84 (100.0)

ตัวเลขในวงเล็บ ตัวแรก คือ ร้อยละทางแถว/ ตัวเลขตัวหลัง คือ ร้อยละทางสดมภ์

จากตารางที่ 7 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษาแตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง สูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.90 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.10

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารแต่ละชนิดที่ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ			รวม	χ^2	p-Value
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง			
กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์	6	10	20	36	16.427*	.037
กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป	331	188	119	638	40.674*	.000
กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ	174	158	118	450	10.718*	.005
กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง	164	158	118	440	23.451*	.000
กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง	8	7	0	15	15.200*	.001
กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา	42	36	6	84	67.200*	.000
โดยรวม	725	557	381	1663	145.357*	.000

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 8 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูงใช้กลวิธีการสื่อสารทุกชนิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 16.427$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.78 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.67

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 40.674$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้าน

ความรู้ทั่วไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.88 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.47 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไปน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.65

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 10.718$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.70 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.10 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.20

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 23.451$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.27 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.91 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทางน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.82

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 15.200$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.30 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.70 ทั้งนี้ไม่พบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 67.200$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.90 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.10

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มี
ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง

กลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ		รวม	χ^2	p-Value
	ต่ำ	ปานกลาง			
กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์	6	10	16	2.364	.545
กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป	331	188	519	11.084	.051
กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ	174	158	332	2.319	.562
กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง	164	158	322	4.140	.485
กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง	8	7	15	0.063	.733
กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา	42	36	78	0.232	.666
โดยรวม	725	557	1282	20.142**	.000

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 9 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้กลวิธีการสื่อสารทุกชนิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 2.364$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์ จำนวน 10 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์ จำนวน 6 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 11.084$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป จำนวน 331 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป จำนวน 188 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 2.319$) โดยพบว่า นักเรียนที่มี

ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ จำนวน 174 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ จำนวน 158 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทางไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 4.140$) โดยพบว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง จำนวน 164 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง จำนวน 158 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 0.063$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง จำนวน 8 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง จำนวน 7 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาและการปนภาษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 0.232$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบการปรับเปลี่ยนภาษาและการปนภาษา จำนวน 42 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารแบบการปรับเปลี่ยนภาษาและการปนภาษา จำนวน 36 ครั้ง

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง

กลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ		รวม (ร้อยละ)	χ^2	p-Value
	ต่ำ	สูง			
กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์	6	20	26	20.772**	.000
กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป	331	119	450	12.767*	.031
กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ	174	118	292	4.597	.546
กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง	164	118	282	6.830	.454
กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง	8	0	8	4.204	.583
กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา	42	6	48	10.240	.066
โดยรวม	725	381	1106	59.410**	.000

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 10 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารทุกชนิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 20.772$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์ จำนวน 20 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์ จำนวน 6 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 12.767$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป จำนวน 331 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป จำนวน 119 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 4.597$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ จำนวน 174 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ จำนวน 118 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทางไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 46.830$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง จำนวน 164 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง จำนวน 118 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 4.204$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง จำนวน 8 ครั้ง และไม่พบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาและการปนภาษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 10.240$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบ

การปรับเปลี่ยนภาษาและการปนภาษา จำนวน 42 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบการเปลี่ยนภาษาและการปนภาษา จำนวน 6 ครั้ง

ตารางที่ 11 กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสาร	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ		รวม (ร้อยละ)	χ^2	p- Value
	ปานกลาง	สูง			
กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์	10	20	30	8.439	.173
กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป	188	119	307	0.439	.700
กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ	158	118	276	0.522	.700
กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง	158	118	276	0.522	.700
กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง	7	0	7	4.788	.543
กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา	36	6	42	12.074*	.032
โดยรวม	557	381	938	26.784**	.000

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 11 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารทุกชนิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 8.439$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์ จำนวน 20 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์ จำนวน 10 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 0.439$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป จำนวน 188 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธี

การสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป จำนวน 119 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 0.522$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ จำนวน 158 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ จำนวน 118 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทางไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 0.522$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง จำนวน 158 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง จำนวน 118 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 4.788$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง จำนวน 7 ครั้ง และไม่พบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางและสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาและการปนภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 12.074$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาและการปนภาษา จำนวน 36 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาและการปนภาษา จำนวน 6 ครั้ง

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านภาษาศาสตร์ของนักเรียนที่มี
ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสาร ที่มีพื้นฐานทางด้านภาษาศาสตร์	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ			รวม (ร้อยละ)	χ^2	p- Value
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง			
การใช้กระบวนการวิเคราะห์ องค์ประกอบของภาษา	0	0	1	1	6.8	1.000
การใช้คำบอกหมวดหมู่	2	0	0	2	10.000	.230
การใช้คำเหมือน	2	4	9	15	12.522**	.000
การใช้คำตรงข้าม	2	1	6	9	11.404**	.003
การใช้คำคล้ายความหมายใน พจนานุกรม	0	5	4	9	9.813*	.029
โดยรวม	6	10	20	36	16.427*	.037

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 12 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูงใช้
กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง
เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การใช้
กระบวนการวิเคราะห์องค์ประกอบของภาษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
($\chi^2 = 6.8$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การใช้กระบวนการ
วิเคราะห์องค์ประกอบของภาษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ทั้งนี้ไม่พบการใช้กระบวนการ
วิเคราะห์องค์ประกอบของภาษาของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ และปานกลาง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การใช้คำบอก
หมวดหมู่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 10.000$) โดยพบว่า นักเรียนที่
มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การใช้คำบอกหมวดหมู่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ทั้งนี้
ไม่พบการใช้คำบอกหมวดหมู่ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การใช้คำเหมือน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\chi^2 = 12.522$) โดยพบว่า นักเรียนที่มี

ความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การใช้คำเหมือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 26.66 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้คำเหมือนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.33

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การใช้คำตรงข้ามแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 11.404$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การใช้คำตรงข้ามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.66 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ คิดเป็นร้อยละ 22.22 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การใช้คำตรงข้ามน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.11

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การใช้คำคล้ายความหมายในพจนานุกรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 9.813$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การใช้คำคล้ายความหมายในพจนานุกรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.55 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง คิดเป็นร้อยละ 44.44 และไม่พบการใช้คำคล้ายความหมายในพจนานุกรมของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านภาษาศาสตร์ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง

กลวิธีการสื่อสาร ที่มีพื้นฐานทางด้านภาษาศาสตร์	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ		รวม	χ^2	p-Value
	ต่ำ	ปานกลาง			
การใช้กระบวนการวิเคราะห์					
องค์ประกอบของภาษา	0	0	0	0.587	.998
การใช้คำบอกหมวดหมู่	2	0	2	3.333	.400
การใช้คำเหมือน	2	4	6	4.044	.340
การใช้คำตรงข้าม	2	1	3	1.089	.654
การใช้คำคล้ายความหมายใน พจนานุกรม	0	5	5	13.124	.051
โดยรวม	6	10	16	14.675	.053

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 13 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้กลวิธี การสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้การใช้กระบวนการ วิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบของภาษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 0.00$) โดยพบว่า ไม่พบการใช้กระบวนการวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบของภาษาของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้การใช้คำบอก หมวดหมู่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 3.333$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ใช้การใช้คำบอกหมวดหมู่ จำนวน 2 ครั้ง และไม่พบการใช้ คำบอกหมวดหมู่ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้การใช้คำเหมือน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 4.044$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง ใช้การใช้คำเหมือน จำนวน 4 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ใช้การใช้คำเหมือน จำนวน 2 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้การใช้คำตรงข้าม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 1.089$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ใช้การใช้คำตรงข้าม จำนวน 2 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง ใช้การใช้คำตรงข้ามจำนวน 1 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้การใช้คำคล้าย ความหมายในพจนานุกรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 13.124$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง ใช้การใช้คำคล้ายความหมายใน พจนานุกรม จำนวน 5 ครั้ง และไม่พบการใช้คำคล้ายความหมายในพจนานุกรมของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านภาษาศาสตร์ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง

กลวิธีการสื่อสาร ที่มีพื้นฐานทางด้านภาษาศาสตร์	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ		รวม (ร้อยละ)	χ^2	p-Value
	ต่ำ	สูง			
การใช้กระบวนการวิเคราะห์ องค์ประกอบของภาษา	0	1	1	0.29	.784
การใช้คำบอกหมวดหมู่	2	0	2	6.413	.153
การใช้คำเหมือน	2	9	11	9.160	.051
การใช้คำตรงข้าม	2	6	8	0.028	.954
การใช้คำคล้ายความหมายใน พจนานุกรม	0	4	4	1.160	.652
โดยรวม	6	20	25	12.789*	.023

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 14 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูงใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูงใช้การใช้กระบวนการวิเคราะห์องค์ประกอบของภาษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 0.29$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การใช้กระบวนการวิเคราะห์องค์ประกอบของภาษา จำนวน 1 ครั้ง และไม่พบการใช้กระบวนการวิเคราะห์องค์ประกอบของภาษาของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง ใช้การใช้คำบอกหมวดหมู่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 6.413$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การใช้คำบอกหมวดหมู่ จำนวน 2 ครั้ง และไม่พบการใช้คำบอกหมวดหมู่ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง ใช้การใช้คำเหมือนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 9.160$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทาง

ภาษาอังกฤษสูงใช้การใช้คำเหมือน จำนวน 9 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การใช้คำเหมือน จำนวน 2 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง ใช้การใช้คำตรงข้าม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 0.028$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การใช้คำตรงข้าม จำนวน 6 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การใช้คำตรงข้ามจำนวน 2 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง ใช้การใช้คำคล้าย ความหมายในพจนานุกรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 1.160$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การใช้คำคล้ายความหมายในพจนานุกรม จำนวน 4 ครั้ง และไม่พบการใช้คำคล้ายความหมายในพจนานุกรมของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านภาษาศาสตร์ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสาร ที่มีพื้นฐานทางด้านภาษาศาสตร์	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ		รวม	χ^2	p-Value
	ปานกลาง	สูง			
การใช้กระบวนการวิเคราะห์ องค์ประกอบของภาษา	0	1	1	0.500	.782
การใช้คำบอกหมวดหมู่	0	0	0	0.395	.996
การใช้คำเหมือน	4	9	13	2.038	.555
การใช้คำตรงข้าม	1	6	7	9.143	.053
การใช้คำคล้ายความหมายใน พจนานุกรม	5	4	9	2	.555
โดยรวม	10	20	30	13.681*	.041

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 15 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูงใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านภาษาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้การใช้กระบวนการวิเคราะห์องค์ประกอบของภาษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\chi^2 = 0.500$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้การใช้กระบวนการวิเคราะห์องค์ประกอบของภาษา จำนวน 1 ครั้ง และไม่พบการใช้กระบวนการวิเคราะห์องค์ประกอบของภาษาของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางและสูง ใช้การใช้คำบอกหมวดหมู่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 0.395$) โดยไม่พบการใช้คำบอกหมวดหมู่ของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้การใช้คำเหมือนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 2.038$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้การใช้คำเหมือน จำนวน 9 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง ใช้การใช้คำเหมือน จำนวน 4 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้การใช้คำตรงข้ามไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 9.143$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้การใช้คำตรงข้าม จำนวน 6 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง ใช้การใช้คำตรงข้ามจำนวน 1 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้การใช้คำคล้ายความหมายในพจนานุกรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 2$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง ใช้การใช้คำคล้ายความหมายในพจนานุกรม จำนวน 5 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้การใช้คำคล้ายความหมายในพจนานุกรม จำนวน 4 ครั้ง

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านความรู้ทั่วไปของนักเรียนที่มี
ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสาร ที่มีพื้นฐานด้านความรู้ทั่วไป	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ			รวม (ร้อยละ)	χ^2	p- Value
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง			
การยกตัวอย่าง	17	11	3	31	18.997*	.015
การใช้ความรู้ทางวัฒนธรรม	4	0	0	4	3.702**	.004
การเปรียบเทียบ	30	23	7	60	33.016**	.000
การเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่	257	122	106	485	23.451**	.000
การสร้างคำใหม่	5	16	3	24	14.745**	.005
การขอคำอธิบาย	18	16	0	34	19.363**	.001
โดยรวม	331	188	119	638	40.674**	.000

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 16 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูงใช้
กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การยกตัวอย่าง
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 18.997$) โดยพบว่า นักเรียนที่มี
ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การยกตัวอย่างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.83 รองลงมาคือ
นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.18 และ
นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การยกตัวอย่างน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.63

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้ความรู้ทาง
วัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 3.702$) โดยพบว่า นักเรียนที่มี
ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้ความรู้ทางวัฒนธรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ทั้งนี้
ไม่พบการใช้ความรู้ทางวัฒนธรรมของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และ
นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การเปรียบเทียบ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 33.016$) โดยพบว่า นักเรียนที่มี

ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การเปรียบเทียบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา
คือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.33 และ นักเรียนที่มี
ความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การเปรียบเทียบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.67

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การเรียงลำดับคำ
แบบภาษาแม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 23.451$) โดยพบว่า นักเรียน
ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การเรียงลำดับแบบภาษาแม่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
52.99 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 25.15
และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่น้อยที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 21.86

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลางและ สูง ใช้การสร้างคำใหม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 14.745$) โดยพบว่า นักเรียนที่มี
ความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การสร้างคำใหม่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67
รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ คิดเป็นร้อยละ 20.83 และ นักเรียนที่มี
ความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การสร้างคำใหม่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.50

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การขอคำอธิบาย
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 19.363$) โดยพบว่า นักเรียนที่มี
ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การขอคำอธิบายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.94 รองลงมา
คือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 47.06 ทั้งนี้ไม่พบการใช้
การขอคำอธิบายของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านความรู้ทั่วไปของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง

กลวิธีการสื่อสาร ที่มีพื้นฐานด้านความรู้ทั่วไป	ระดับความสามารถ ทางภาษาอังกฤษ		รวม	χ^2	p-Value
	ต่ำ	ปานกลาง			
การยกตัวอย่าง	17	11	28	0.114	.888
การใช้ความรู้ทางวัฒนธรรม	4	0	4	2.272	.754
การเปรียบเทียบ	30	23	53	1.180	.825
การเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่	257	122	379	2.669	.755
การสร้างคำใหม่	5	16	51	23.626**	.000
การขอคำอธิบาย	18	16	34	1.728	.852
โดยรวม	331	188	519	31.589**	.000

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 17 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลางใช้การยกตัวอย่าง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 0.114$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การยกตัวอย่าง จำนวน 17 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การยกตัวอย่าง จำนวน 11 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลางใช้ความรู้ทางวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 2.272$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้ความรู้ทางวัฒนธรรม จำนวน 4 ครั้ง และไม่พบการใช้ความรู้ทางวัฒนธรรมของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลางใช้การเปรียบเทียบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 0.114$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การเปรียบเทียบ จำนวน 30 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การเปรียบเทียบจำนวน 23 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลางใช้การเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 2.669$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่ จำนวน 257 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่ จำนวน 122 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลางใช้การสร้างคำใหม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 23.626$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การสร้างคำใหม่ จำนวน 16 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การสร้างคำใหม่ จำนวน 5 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลางใช้การขอคำอธิบายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 1.728$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การขอคำอธิบาย จำนวน 18 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การขอคำอธิบาย จำนวน 16 ครั้ง

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านความรู้ทั่วไปของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง

กลวิธีการสื่อสาร ที่มีพื้นฐานด้านความรู้ทั่วไป	ระดับความสามารถ ทางภาษาอังกฤษ		รวม	χ^2	p-Value
	ต่ำ	สูง			
การยกตัวอย่าง	17	3	20	11.347**	.000
การใช้ความรู้ทางวัฒนธรรม	4	0	4	9.438**	.000
การเปรียบเทียบ	30	7	37	14.077**	.000
การเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่	257	106	362	21.425**	.000
การสร้างคำใหม่	5	3	8	10.503**	.000
การขอคำอธิบาย	18	0	18	12.471**	.000
โดยรวม	331	119	450	18.261**	.000

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 18 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูงใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูงใช้การยกตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 11.347$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การยกตัวอย่าง จำนวน 17 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การยกตัวอย่าง จำนวน 3 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูงใช้ความรู้ทางวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 9.438$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้ความรู้ทางวัฒนธรรม จำนวน 4 ครั้ง และไม่พบการใช้ความรู้ทางวัฒนธรรมของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูงใช้การเปรียบเทียบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 0.114$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การเปรียบเทียบ จำนวน 30 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การเปรียบเทียบ จำนวน 7 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูงใช้การเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 21.425$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่ จำนวน 257 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่ จำนวน 106 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูงใช้การสร้างคำใหม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 10.503$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การสร้างคำใหม่ จำนวน 5 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การสร้างคำใหม่ จำนวน 3 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูงใช้การขอคำอธิบายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 12.471$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การขอคำอธิบาย จำนวน 18 ครั้ง และไม่พบการใช้การขอคำอธิบายของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานด้านความรู้ทั่วไปของนักเรียนที่มี
ความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสาร ที่มีพื้นฐานด้านความรู้ทั่วไป	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ		รวม	χ^2	p-Value
	ปานกลาง	สูง			
การยกตัวอย่าง	11	3	14	1.772	.864
การใช้ความรู้ทางวัฒนธรรม	0	0	0	0.395	.996
การเปรียบเทียบ	23	7	30	3.009	.856
การเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่	122	106	228	5.738	.765
การสร้างคำใหม่	16	3	19	4.224	.792
การขอคำอธิบาย	16	0	16	10.128**	.013
โดยรวม	188	119	307	24.871**	.000

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 19 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูงใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูงใช้การยกตัวอย่าง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 1.772$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การยกตัวอย่าง จำนวน 11 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การยกตัวอย่าง จำนวน 3 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูงใช้ความรู้ทางวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 0.395$) โดยไม่พบการใช้ความรู้ทางวัฒนธรรมของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูงใช้การเปรียบเทียบ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 3.009$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การเปรียบเทียบ จำนวน 23 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การเปรียบเทียบ จำนวน 7 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้การเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 5.738$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง ใช้การเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่ จำนวน 122 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้การเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่ จำนวน 106 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้การสร้างคำใหม่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 4.224$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง ใช้การสร้างคำใหม่ จำนวน 16 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้การสร้างคำใหม่ จำนวน 3 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้การขอคำอธิบายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 10.128$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง ใช้การขอคำอธิบาย จำนวน 16 ครั้ง และไม่พบการใช้การขอคำอธิบายของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำแตกต่างกันของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ	ระดับความสามารถทาง				χ^2	p-Value
	ภาษาอังกฤษ		รวม (ร้อยละ)			
	ต่ำ	ปานกลาง				
การสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ	174	158	118	450	10.718**	.005

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 20 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 10.718$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.70 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.10

และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.20

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำแตกต่างกันของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง

กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ	ระดับความสามารถทาง		รวม	χ^2	p-Value
	ภาษาอังกฤษต่ำ	ปานกลาง			
การสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ	174	158	332	5.771	.762

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 21 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 5.771$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ จำนวน 174 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ จำนวน 158 ครั้ง

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำแตกต่างกันของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง

กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ	ระดับความสามารถทาง		รวม	χ^2	p-Value
	ภาษาอังกฤษต่ำ	สูง			
การสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ	174	118	292	10.740**	.000

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 22 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 10.740$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ จำนวน 174 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ จำนวน 118 ครั้ง

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำแตกต่างกันของนักเรียนที่มี
ความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ			รวม	χ^2	p-Value
	ปานกลาง	สูง				
การสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ	158	118	276	5.797	.65	

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 23 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูงใช้กลวิธี
การสื่อสารแบบกล่าวซ้ำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 5.797$)
โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการแบบกล่าวซ้ำ จำนวน
158 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบกล่าวซ้ำ
จำนวน 118 ครั้ง

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทางของนักเรียนที่มีความสามารถ
ทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ			รวม	χ^2	p- Value
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง			
การใช้ท่าทางแทนคำพูด	29	21	7	57	10.231**	.001
การใช้ท่าทางประกอบคำพูด	50	68	29	147	14.202*	.023
การเริ่มด้วยเสียง (เช่น er..., um...)	85	69	82	236	16.986*	.015
โดยรวม	164	158	118	440	23.451**	.000

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 24 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูงใช้
กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทางแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง
เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้ทำทางแทนคำพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 10.231$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ใช้ทำทางแทนคำพูดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.88 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.84 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้ทำทางแทนคำพูดน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.28

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้ทำทางประกอบคำพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 14.202$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง ใช้ทำทางประกอบคำพูดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.26 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ คิดเป็นร้อยละ 34.01 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้ทำทางประกอบคำพูดน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.73

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้การเริ่มด้วยเสียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 16.986$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ใช้การเริ่มด้วยเสียงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.02 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง คิดเป็นร้อยละ 34.75 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง ใช้การเริ่มด้วยเสียงน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.24

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ทำทางของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง

กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ทำทาง	ระดับความสามารถทาง			χ^2	p-Value
	ภาษาอังกฤษต่ำ	ปานกลาง	รวม (ร้อยละ)		
การใช้ทำทางแทนคำพูด	29	21	50	2.999	.666
การใช้ทำทางประกอบคำพูด	50	68	118	9.459	.053
การเริ่มด้วยเสียง (เช่น er..., um...)	85	69	154	1.119	.786
โดยรวม	164	158	322	13.391*	.024

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 25 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้กลวิธี การสื่อสารโดยการใช้ท่าทางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้การใช้ท่าทางแทน คำพูดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 2.999$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การใช้ท่าทางแทนคำพูด จำนวน 29 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การใช้ท่าทางแทนคำพูด จำนวน 21 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้การใช้ท่าทางประกอบ คำพูดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 9.459$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การใช้ท่าทางประกอบคำพูด จำนวน 68 ครั้ง และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การใช้ท่าทางประกอบคำพูด จำนวน 50 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้การเริ่มด้วยเสียง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 1.119$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้การเริ่มด้วยเสียง จำนวน 85 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การเริ่มด้วยเสียง จำนวน 69 ครั้ง

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีสื่อสารโดยการใช้ท่าทางของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง

กลวิธีสื่อสารโดยการใช้ท่าทาง	ระดับความสามารถทาง		รวม	χ^2	p-Value
	ภาษาอังกฤษ				
	ต่ำ	สูง			
การใช้ท่าทางแทนคำพูด	29	7	36	8.423*	.05
การใช้ท่าทางประกอบคำพูด	50	29	79	0.856	.88
การเริ่มด้วยเสียง (เช่น er..., um...)	85	82	167	3.615	.56
โดยรวม	164	118	282	8.429*	.05

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 26 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง ใช้การให้ท่าทางแทนคำพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 8.423$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ใช้การให้ท่าทางแทนคำพูด จำนวน 29 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้การให้ท่าทางแทนคำพูด จำนวน 7 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง ใช้การให้ท่าทางประกอบคำพูดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 0.856$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ใช้การให้ท่าทางประกอบคำพูด จำนวน 50 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้การให้ท่าทางประกอบคำพูด จำนวน 29 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง ใช้การเริ่มด้วยเสียงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 3.615$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ใช้การเริ่มด้วยเสียง จำนวน 85 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้การเริ่มด้วยเสียง จำนวน 82 ครั้ง

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบการให้กลวิธีการสื่อสารโดยการให้ท่าทางของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง

กลวิธีการสื่อสารโดยการให้ท่าทาง	ระดับความสามารถทาง		รวม	χ^2	p-Value
	ปานกลาง	สูง			
การให้ท่าทางแทนคำพูด	21	7	28	3.606	.451
การให้ท่าทางประกอบคำพูด	68	29	97	6.551	.100
การเริ่มด้วยเสียง (เช่น er..., um...)	69	82	151	8.232	.052
โดยรวม	158	118	276	14.046**	.000

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 27 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารโดยการใช้ท่าทางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้การใช้ท่าทางแทนคำพูดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 3.606$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การใช้ท่าทางแทนคำพูด จำนวน 21 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การใช้ท่าทางแทนคำพูด จำนวน 7 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้การใช้ท่าทางประกอบคำพูดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 6.551$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การใช้ท่าทางประกอบคำพูด จำนวน 68 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การใช้ท่าทางประกอบคำพูด จำนวน 29 ครั้ง

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้การเริ่มด้วยเสียงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 8.232$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้การเริ่มด้วยเสียง จำนวน 82 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้การเริ่มด้วยเสียง จำนวน 69 ครั้ง

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง	ระดับความสามารถทาง			รวม (ร้อยละ)	χ^2	p- Value
	ภาษาอังกฤษ ต่ำ	ปานกลาง	สูง			
กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง	8	7	0	15	15.200**	.001

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 28 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 15.200$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.30 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.70 ทั้งนี้ไม่พบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงของ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง

กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง	ระดับความสามารถทาง		รวม	χ^2	p-Value
	ภาษาอังกฤษ				
	ต่ำ	ปานกลาง			
กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง	8	7	15	0.067	.894

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 29 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 0.067$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงจำนวน 8 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงจำนวน 7 ครั้ง

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง

กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง	ระดับความสามารถทาง		รวม	χ^2	p-Value
	ภาษาอังกฤษ				
	ต่ำ	สูง			
กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง	8	0	8	8*	.05

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 30 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 8$) โดยพบว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง จำนวน 8 ครั้ง และไม่พบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ		รวม	χ^2	p-Value
	ปานกลาง	สูง			
กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง	7	0	7	7	.05

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 31 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 7$) โดยพบว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยง จำนวน 7 ครั้ง และไม่พบการใช้กลวิธีการสื่อสารแบบหลีกเลี่ยงของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษาของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ			รวม	χ^2	p-Value
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง			
กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา	42	36	6	84	67.200**	.000

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 32 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ ปานกลาง สูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 67.200$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.90 และ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.10

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษาของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง

กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือ การปนภาษา	ระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ		รวม	χ^2	p- Value
	ต่ำ	ปานกลาง			
กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือ การปนภาษา	42	36	78	0.462	.874

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 33 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และปานกลาง ใช้กลวิธีการสื่อสารกลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\chi^2 = 0.462$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา จำนวน 42 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา จำนวน 36 ครั้ง

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษาของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง

กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ		รวม	χ^2	p-Value
	ต่ำ	สูง			
กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา	42	6	48	27.142**	.000

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 34 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารกลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($\chi^2 = 0.462$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา จำนวน 42 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษาจำนวน 6 ครั้ง

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบการใช้กลวิธีการปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษาของนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง

กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา	ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ		รวม (ร้อยละ)	χ^2	p-Value
	ปานกลาง	สูง			
กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา	36	6	42	21.428**	.000

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 35 นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง และสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารกลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 0.462$) โดยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลาง

ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา จำนวน 36 ครั้ง และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ใช้กลวิธีการสื่อสารแบบปรับเปลี่ยนภาษาหรือการปนภาษา จำนวน 6 ครั้ง

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University